

නිපුණතා මට්ටම 1.3 : නාත්ත, නෑතු හා නාට්‍ය

කුස්තු පුරුව කුන්වැනි සියවසේ පමණ රටිත නාට්‍ය කලාවේ මූලග්‍රැන්ථයක් සේ සැලකෙන හරත මූණිවරයාගේ “නාට්‍ය ගාස්තුය” හි මෙම තෙවැදුරුම් “රගුම් විශේෂ” ගැන මතාව විශ්‍රාජකර ඇත. “නාත්” හෝ “නට්” යන මූල දාතුවෙන් මෙම පද කුන ම බිජි වී ඇතත්, ඒවායේ අර්ථ එකිනෙකෙන් වෙනස් ය. ඒ ගැන පැහැදිලි කර ගනිමු.

නාත්ත

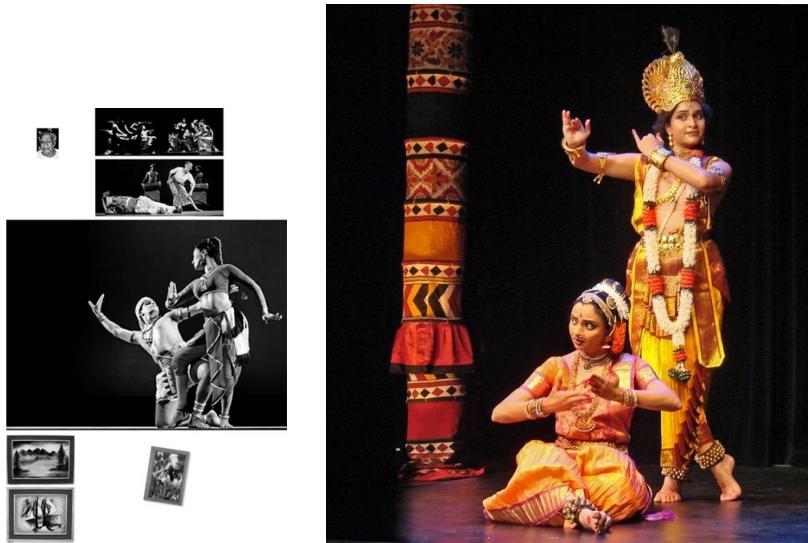
“නාත්ත” යනු අංග වික්ෂේප හාවිත කරන, රිද්ධියානුකූල හා ගෝභමාන දාගා රුපයක් සහිත තාලාන්විත නැවුමකි. එහි ඇත්තේ නර්තනයක් පමණි. නාත්ත වල කිසිදු අර්ථයක් හෝ හැඳිම් ප්‍රකාශනයක් නොදුක්වෙන අතර, ඒ සඳහා ලී කෙළි, කළගෙච් නැවුම වැනි නර්තනාංග නිදුසුන් ලෙස සැලකිය හැකි ය.

එක ගසකින් ලී යයක් කපා ගෙන - එක උස ඇති සදෙනෙක් තෝරා ගෙන
ගුරුන් අතට දී ලී බෙදවාගෙන - අපින් කෙළිමු ලී දෙපිල බේදී ගෙන
තාන තනා තමිදේ නා තමිදේ තමිදේ නා නා - තතන තනා තමිදේ නා තමිදේ නා නා//

නෑතු

“නෑතු” යනු රෝගන මගින් කිසියම් අර්ථයක් හෝ හාටයක් දැක්වෙන තාලාන්විත නර්තනාංගයක් මෙහි දී ආංගික, සාත්ත්වික මෙන් ම ආභාර්ය අභිනය හාවිත වේ. නිදුසුන් වශයෙන් හරත නාට්‍යම හි රාඛා ක්‍රිජ්‍යා, ඕව පාර්වතී, රාමා සීනා තිරුපැණිය කෙරෙන නර්තන විලාසයන් දැක්විය හැකි ය. මූලා නාට්‍යය අයත් වන්නේ ද නෑතු අංගයන් යටතට ය. නෑතු අංග ස්වාධීනව හමු නොවුන ද අපගේ ගාන්ති කරම කුළ අඩංගු යම් යම් රගපැම් අවස්ථා බෙහෙවින් දැකිය හැකිය.

නාට්‍ය

“නාට්‍යය” සඳහා සතර අභිනය ම යොදා ගැනේ. කිසියම් කතා පුවතක්, සිදුවීමක් හෝ අවස්ථාවක් නාට්‍යයක් සඳහා පාදක කර ගන්නා ඇතර, නාට්‍යයක් යනු අප්‍රේව අවස්ථාවන් ගෙන් යුතු ව මූල, මැද, අග සහිතව ගොනු කොට ඇති, ආනුෂේගික කලාවන්ගේ සංකලනයෙන්, විවිධ ස්ථානවල දීර්ඝ කාලයක් තිබේසේ සිදුවන්නා වූ දේ එක් ස්ථානයක සම්පිණිතය කර දක්වන්නක් ලෙස හැඳින්විය හැක.

